

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba 7 Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LA CRÍSSIS.

EN LO CONSELL DE MINISTRES.

SAGASTA (*mirant als seus companys*):

—Ja están tots a punt?

TOTHOM:—Sí.

SAGASTA:—Pues comensém. En vista de que 'l país presenta un aspecte sumament tranquil, en vista de que las circunstancias han millorat, en vista de... etc., etc., crech que ha arribat l' hora de alsar la suspensió de las garantias constitucionals.

MARTINEZ CAMPOS:—Que patantim que patantím, que sesta que ballesta, que aixó que alló, que per munt que per vall, que aquí que allà... y altras cosas que no dich... En fi, senyors, jo soch d' opinió que las garantias constitucionals han de continuar suspesas hasta...

GAMAZO:—¿Hasta quant?

MARTINEZ CAMPOS:—Hasta que cayguin per ellas mateixas.

SAGASTA:—No soch del seu parer...

MARTINEZ CAMPOS:—Donchs presento la dimissió.

SAGASTA:—Lo millor será que la presentéu tots.

VARIAS VEUS:—Ja está dit.

NUÑEZ DE ARCE (*somicant*):—¡Adeu, cartera del meu cor! ¡Ja no 't veuré may més!

EN LOS CÍRCULS POLÍTICHS.

—¿Tant mateix es veritat?

—¡Vaya! La críssis es total: la opinió ha bufat molt fort.

—¿Y cóm se resoldrá?

—Tant malament com vulgui.

—¿Qui hi ha á Madrid?

—Tothom: en Cánovas, en Martos, en Serrano, en Posada Herrera... vaja, todas las plagas de Egipte... ó d' Espanya.

—Y ¿cap ahont s' inclina la cosa?

—¡Oh! Escorcóllim: si m' ho diu, l' hi diré.

—De tots modos deuré sapiguere aviat...

—¡Oh! Sí: aquest mateix any.

EN LA REDACCIÓ D' UN PERIÓDICH.

—Porto noticias.

—Aboqui.

—En Posada forma ministeri.

Un redactor, escribint:

—Parece que se ha confiado al Sr. Posada Herrera el encargo de...

Entra precipitadament un missatjer.

—¿Qué hi ha de nou?

—Que en Sagasta reconstitueix lo ministeri.

Lo redactor, escribint:

—A segurase que el Sr. Sagasta volverá á reorga...

Un nou emissari.

—¿Porta noticias frescas?

—O calentas. En Martos t' encárrech de formar ministeri.

Lo redactor, tornant á la feyna:

—Dicese que el Sr. Martos ha recibido el alto...

Un' altre embaixador.

—¿Sab alguna cosa?

—Tot ho sé: s' ha format un miasteri de conciliació entre todas las fraccions de las Cámaras.

—¿Qui 'l compón?

—Llegeixi:

—Presidencia: Necedal.

Guerra: Balaguer.

Marina: Martos.

Hisenda: Martinez Campos.

Gobernació: Moyano.

Gracia y justicia: General Blanco.

Estat: lo bisbe de Daulia.

Ultramar: lo moro Muza.

Poment: la *huérfana* de Bruselas.

Tothom se posa á riure, y ab la explosió de las riallas s' apaga 'l gas.

RUMORS Y CABORIAS.

«Lo duch de la Torre visitarà al rey.»

«Está á punt d' arribar en Montero Rios.»

«Lo Sr. Navarro Rodrigo ha conferenciat ab en Gamazo.»

«Lo duch de Sexto ha conferenciat ab lo conde de Xiquena.»

«En Sagasta ha conferenciat ab en Martinez Campos.»

«En Martos ha escrit naps.»

«En Posada Herrera ha telegrafiat cols.»

«Ha arribat en Pau.»

«Ha arribat en Pere.»

«Está á punt de venir en Xo.»

«Demá vindrá en Gó.»

Noticia espantosa: «Ha sigut cridat en Camacho.»

TELÉGRAMAS Á LAS PROVINCIAS.

Dirigit á un fusionista:

—«La críssis ha estallat; pero no s' espanti, no será res de cuydado. En Sagasta está fent miracies: tranquilisi als amichs.»

Dirigit á un conservador:

—«En Sagasta está bambolejant: d' aquesta no se 'n escapa. Digui als amichs que comensin á respallar lo frach: pujarém.»

Dirigit á un esquerrá:

—«Si ara no 'ns fém amos del poder, no 'ns en farém may. La situació no t' altra sortida: ó nosaltres ó 'l diluvi. Animo y confiansa: menjarém.»

IMPRESSIONS GENERALS.

La premsa:—Ha succehit lo que havia de succehir: aquest govern era mort temps ha. Lo que convé es despatzar aviat y que la críssis se resolgui desseguida.

Los reaccionaris:—En Sagasta ha arribat al cap de vall. Las sévas informalitats l' hi han precipitat la mort. ¡Qué Dèu l' hagi perdonat!

Los avansats:—¡Eureka! L' etern destorb de la llibertat está á punt de desapareixer. ¡Prou Sagastal ¡Prou fasió! Després d' ells, los esquerrans; després dels esquerrans... etc., etc.

Tothom:—¿En Sagasta ha caygut? Me 'n alegro. ¡Viva un' altre govern més bó, més barato y més liberal!

ULTIMA HORA.

¡Tretetí tretetí! Atenció:

«Hasta que 'l rey torni de Galicia y d' Alemania, no 's resoldrá la críssis. No hi ha res de lo dit. En tot cas, encare que 'l ministeri dimitis, lo senyor Sagasta continuarà en la Presidencia.»

Lo país, assombrat:—¡Ah!

LA CAMPANA, rihent:—¡Oh!

FANTÁSTICH.

À ESPANYA Y À FORA.

MOLT se parla aquests dias de las alianças qu' Espanya está á punt de contreure.

No sembla sino qu' estiguém cansats de anar sols pèl mon, lliures com los gitanos, felissos á mitjas, é independents del tot. Necessitém

aliarnos ó millor dit; necessitém que 'ns posin caminadors.

¿Y ab qui 'ns aliarem?

A Europa hi ha corrents de ideas, rassas contraposadas, interessos que pugoan y batallan, pobles que 's miran ab rezel, qüestions candents, la més petita de las quals basta per produhir incendis y catástrofes espantosas. Fins are Espanya contemplantava 'ls toros desde la barrera; pero avuy sembla que té ganas de baixar á la plassa.

¿Torejará ó farà 'l ximple?

Ecco il problema.

Sembla que Alemania vol pèndrela baix la séva protecció y amparo. ¿Y qu' es Alemania? Un gran imperi constituhit per la forsa y destinat á desapareixe per la forsa mateixa; una nació militar, entregada políticament á un home de ferro que 's burla dels Parlaments y de las llibertats públicas; un poble supeditat y esclau de las combinacions del poder més absolut; una nació en fi tota al revés de lo que som y de lo que aspirém á ser nosaltres.

Ab Alemania 'ns ligan escassas relacions comercials, no hi ha entre 'ls alemanys y nosaltres la més petita afinitat de rassa; la séva sanch y la nostra es distinta, lo seu temperament y 'l nostre son contraposats: nosaltres bebém vi, ells beuhen cervesa; ells pensan, nosaltres executém, nosaltres aspirém á la llibertat y á la pau y ells volan la guerra y 'l domini á expensas de la llibertat.

Si Espanya s' hagués de aliar ab algú hauria de ferho ab los francesos. Fransa ha sigut la mare de las libertats modernes, pertany a la nostra rassa, té aspiracions idénticas a las nostras, sosté ab nosaltres relacions comercials molt considerables... Pero jo ja ho veig: l' aliansa ab Fransa té un gran inconvenient pels monárquichs: Fransa es republicana.

No importa: lo que haja de ser será. Fransa es republicana y no deixarà de serho a pesar de totas las alianças qu' en contra d' ella pugan contretre's. Al any 93 Europa entera vá ser impotent per ferla desdir. ¿Qué no farà la Fransa avuy que té més enteniment que en aquella fetxa?

Per lo demés no falta qui diu:

—Desenganyarse, las alianças son molt convenients.

En efecte, y si volen un exemple que ho corrobori aquí tenen l' aliansa del home y del burro, qu' es molt útil... per l' home.

Pero 'l burro porta la carga.

Vulga Déu qu' Espanya no siga la burra d' Europa.

Por fin ha muerto el Conde de Chambord.

Casi, casi, la noticia de la mort de aquest personatge havia de anunciar-se en la forma de *Por fin ha muerto...*

Las oraciones, las parts de rosari, las novenas, las pelegrinacions, las bendiccions del Papa, las promesas han sigut impotents per donar un dia més de vida al desventurat representant de las ideas abso'lutistas, etern pretendent a la corona de Fransa.

Déu no es partidari del dret diví.

Calculin sino que 'l representant de aquest dret ha passat tota la vida aspirant a la corona, treballant per obtenirla, pregant a Déu perque l' hi concedís la ditxa de representarlo desde 'l trono, y a pesar de tot, ni 'ls mils.

Bè podém dir donchs que no ha mort sols un home: ha mort ab ell un principi: lo principi absolutista, lo principi de la legitimitat.

Fransa no es de cap rey, sino de si mateixa.

—Sí, dirá a'gun comerciant d' esperansas, tot lo que vosté vulga; pero fet y fet lo Conde de Chambord més que una garantia era un obstacle pèl restabliment del trono. Ell s' havia emperrat ab la ditxosa bandera blanca y ab las ideas rancias; no admetia transaccions ab los principis moderns y portava dividits als partidaris de la monarquia. Mort ell, no hi haurá més que un pretendent y un partit.

Error: lo pretendent encare que siga l' únich será més débil, perque no tindrà ni la constancia, ni l' autoritat, ni la puresa que tenia 'l solitari de Froshdorf; y ó bè haurá de transigir ab la revolució y perdrá 'ls partidaris enemichs mortals é implacables de la revolució, ó bè seguirá las tradicions del seu antecessor s' enagenará las simpatias dels que fins are l' han ajudat, en contra del Conde de Chambord.

¿Me volen creure 'ls monárquichs? Temps los queda per apendre l' anda'tús y a tocar la guitarra: si volen estar divertits agafin la guitarra y cantin:

«Ni contigo ni sin ti
tienen mis penas remedio:
contigo porque me matas
y sin ti porque me muero.»

Aixó sí: 'l conde de Chambord ha fet testament consignat en una de las cláusulas:

«Deixo la corona de Fransa al Conde de Paris.»

Lo qual vé a ser lo mateix que aquell infelís, més pobre que una rata, que al trobar-se a punt de morir, cridava al notari per fer testament y deya:

—Deixo la vinya de la Conca...

—Alto, vá interrompre 'l notari, que la vinya de la Conca es mèva.

—No dich lo contrari, respongué 'l moribundo: jo únichament dich que la deixo.

De política espanyola podém parlarne poch. Los governadors de un quan temps ensá tenen la mala costum de posar multas als periódichs.

Y perque vejin si entre aquests fusionistas hi ha ó no hi ha unitat de pensament y de objecte, totas las multas posadas pels governadors als periódichs, son de 500 pessetas.

Estich segur que a l' hora menos pensada, sobre la porta de tots los governs civils s' hi llegirá un rétol que dirá:

¡Precio fíjol!

En Martos ja torna a estar en campanya.

Temps endarrera s' deya que l' esquerra aprofitaria 'ls mesos d' istiu per fer una gran propaganda en favor dels principis de 1869.

Pero l' istiu passa y l' esquerra calla.

Are tot de un plegat comensa a parlar de crísis, de la constitució de un ministeri *Posada*, y d' altres cosas llamativas.

Y surt en Martos y diu:

—¿Posada? Aixó es lo que necessitem: l' esquerra s' entaula.

—¿Pero y 'ls principis?

—¿Los principis? Precisament los trobarém a la *Posada*.

Sino que, a pesar de ser tant llest, s' ha endut un xasco de primera.

Taulas y quartos, tot estava compromés.

En Sagasta ho havia llogat per sota má.

P. K.

A mort, *definitivament*, com ha dit en P. K., lo compte de Chambord.

L' últim descendent de la titulada monarquia llegítima ha baixat a la tomba honrat y respectat de tothom, deixant una herencia que armará no pocas disputas entre la parentela.

Y sens dupte tots los seus hereus morirán de la mateixa manera qu' ell: es a dir, sent reys sense trono y sense corona.

Un dels que s' presentan ab més fueros, sollicitant recullir los *drets* del compte de Chambord, es aquest plaga de 'n Cárlos seté.

No sabém la cara que hi farán los francesos; pero si 'l nostre vot ha de valdre, los aconsellém que l' acceptin.

Renunciém generosament a la ditxa de ser governats per aquest papa-natas, y prometém als francesos que 'l donarém de franch, estant disposats, si convé, a posarhi encara a sobre alguna pesseta.

En tot cas, una advertencia als nostres vehins.

Si s' quedan l' héroe del *as d' oros*, no 'l posin al trono, sino a Bicetre.

A Bicetre hi ha un magnífich manicomi.

Tant bon punt vá anunciar-se que la crísis ministerial estava a punt d' estallar, al moment van compareixre a Madrid una munió de polítichs de totas classes y categorías.

Aquesta gent fan com los corbs.

En sentint olor de carn morta, desseguida acudeixen a atiparse.

A pesar dels pesars, los fusionistas no volen regoneixe que aquí hi están de més y que la opinió pública fá temps que 'ls ha condemnat a morir.

Y hasta, acceptant lo fallo de la opinió, s' escusan ab que no hi ha ningú que sigui prou fort pera recullir la seva herencia.

Ni més ni menos que 'n Bertoldo.

Per escapar-se de la mort no trobava cap arbre a gust per deixarse penjar.

Está preparant-se, pera publicarse a mitjos d' aquest mes, una nova obreta satírica y en vers, del nostre company de redacció *C. Gumá*, titulada *Barcelona en camisa*.

Atenció, pues, y alerta ab l' anunci.

Lo soldat que vá matar al tinent Cebrian, jefe dels sublevats de la Rioja, s' diu Martínez.

En Campos també.

Vels' hi aquí dos Martínez célebres.

Al entrar D. Alfonso en la catedral de Saragossa, un *baturro* que hi havia dintre vá cridar:

—¡Viva 'l rey absolut Alfonso, católich de tot cor!

Un periódich pregunta si 'l tal *baturro* era en Pidal y Mon disfrassat.

Res d' aixó.

Més aviat devia ser en Ca...rahims ó algun altre d' aquestos cabecillas que cobren del presupuesto.

La crísis vá iniciarla en Martínez Campos.

¡Sempre ha de ser ell! ¡No n' ha iniciat pocas de desgracias aquest home!

Y no ho dich per la crísis.

—«Los pronunciaments, diu l' *Imparcial*, son lo cólera d' Espanya.»

Aixó está molt ben dit; pero la comparació necessita aclararse.

Ab lo cólera del Assia molta gent hi deixa la pell, mentres que ab lo cólera d' Espanya molta gent s' hi fá una bona posieioneta.

¿Vaig bè, senyor *Imparcial*?

Tota la premsa republicana de Fransa ha publicat llarchs articles elogiant las prendas d' honradés del compte de Chambord.

En cambi, quan vá morir lo gran Gambetta, la premsa monárquica francesa vá vomitar un torrent d' insults sobre 'l llit de mort del més eminent dels polítichs moderns.

¡Lo que vá de la gent com cal als titiriteros de la política!

Parla *La Epoca*, diari conservador:

«Ab quatre millons de franchs n' hi ha prou per atendre als gastos de un moviment revolucionari a Espanya y encare queda un remanent per distribuir entre 'ls associats.»

Los conservadors son molt prácticichs en la materia. Y saben molt de comptes.

Segons diuhen, l' última insurrecció ha sigut un moviment purament militar: l' element civil no hi ha tingut res que veure.

Aixís opina en Sagasta, segons diuhen.

Y per aquest motiu se declaran suspesas las garantias.

Es a dir: ¿los militars faltan? Donchs ¡atrás paisanos!

Ay que dicha y que placer
es cosa rica
ser gobierno y suspender
las garantias.

Coincidencias:

Vega s' deya, com saben, lo jefe de l' insurrecció de Badajoz, y Fontcuberta 'l jefe de l' insurrecció de la Seo de Urgell.

Donchs bè: 'l tinent del regiment de Bailen que vá sublevar-se a l' any 66 se deya Vega y l' abanderado Fontcuberta.

Matemáticas sublimes:

1+8+6+8=23.

1+8+8+6=23.

El órden de los sumandos no altera la suma.

Lo *Liberal* al donar compte de una querella de injurias entaulada per l' administrador de correos de Barcelona contra un periódich titulat *El Busilis*, diu:

«A Barcelona s' ha dit de públich, aixís en la premsa com en las conversas que 'l director de dit periódich estava directa y eficazment amparat pèl govern civil de aquella provincia.»

¡Que amigos tienes, Gregorio!

Cálculs de un periódich neo de Madrid!

«Ha fet l' última insurrecció la masoneria: en Sagasta si no es ha sigut gran orient dels masons, *ergo* en Sagasta está lligat de peus y mans.»

Las familias dels sargentos fusellats a la Rioja:
—Efectivament.

Un periódich de Madrid, *La Montaña*, s' ha despedit temporalment del públich, declarant que tornarà a sortir quan s' alsi la suspensió de garantias.

¿Qu' es lo que no farà la suspensió de garantias quan fins aplanas las *montanyas*?

VIATJES EN VA.

L' home del tupé va anarsen a Ayguas-Bonas tot content, per pendre un riquet la fresca y estar libre y sol un mes. Pero tot just hi arribava, me 'l cridan incontinent.
¿Qué n' vá treure, donchs, d' anarhi?
Res.

Don Cárlos vá aná a Froshdorff tant bon punt vá sapiguer que 'l vell Chambord acabava de donar l' ánima a Déu. Lo desventurat se creya qu' ell seria l' heréu seu.
¿Qué n' ha tret d' aquesta anada?
Res.

Los diputats se passejan quan no tenen res que fer, prometent als seus districtes carrils, ponts y altres presents. Passan tres ó quatre mesos y torna a obrirse 'l Congrés.
¿Qué fan de lo que prometen?
Res.

L' Ajuntament tots los días nombra molt tranquilament comissions perque se n' vegin a enrahoná ab lo govern. Sempre regressan alegres,

sempre diuen que va bè,
y al cap de vall tot se torna
Res.

La pobra esquerra 's belluga
de llevant fins á ponent,
treballant ab fé evangélica
per arreplegá 'l poder.
Ara van cap á Galicia...
ara cap á Caüterets...
¿Qué 'n tréuhen d' aquestos viatjes?
Res.

Hi ha en lo mon moltes personas
qu' estant malgastant lo temps
corrent d' una part al altra
pensant tocá ab la má al cel.
Y 's trasladan y 's remouhen,
sense cap ni centené,
y fet y fet no 'n resulta
Res.

C. GUMÁ.

STADÍSTICA:

Un telégrama del *Imparcial*, expedit desde Barcelona diu:

«A la recepció d' aquesta tarde han assistit 107 conservadors presidits pel señor Duran y Bas; 40 constitucionals y 20 esquerrans.»

Passis pels 20 esquerrans.

Pero no sembla impossible que després de dos anys y mitj de cobrar del presupuesto no hi haja no més que una quarentena de constitucionals que tingan frac?

Un vehí de Jerusalém vá presentarse al govern inglés oferintli l' original de la Biblia per la friolera de 5 milions de duros.

Y 'l govern inglés estava ja á punt de comprarlo, quan un sabí indiscret vá avisarlo de que la tal Biblia era una falsificació.

Aquest *timador*, ab las pretensions que té, no es probable que vingui may á enganyar pajesos al pla de la Boqueria ab la joya falsa ó ab los cartutxos de plom.

Un altre descubridor d' estranyesas assegura que ha trobat la verdadera arca de Noé.

Si fos veritat, tindria que posarse la célebre arca á disposició del señor Sagasta.

Ara que per ell ha arribat lo diluvi.

Llegeixo:

«Lo llancero Pere Martinez que vá donar mort al tinent Gebrian y á qui 'l general en jefe del exércit del Nort vá donar 1.000 pessetas del fondo del regiment de Numancia y además llicencia ilimitada, ha sigut agraciad ab la créu roja pensionada ab 7,50 pessetas mensuals, qual pensió té 'l carácter de vitalicia.»

Don Pere Calderon de la Barca no creya pas que aquestos servicis deguessin premiarse d' aquesta manera.

Llegeixin l' última escena de *La vida es sueño*.

El Dia, de Madrid, torna á preguntar si las últimas insurreccions han sigut mogudas per l' or francés.

Jo no ho sé; pero soch d' opinió que aixó no es cosa del or de Fransa, sino de la *vinya* d' Espanya.

Créguinme: hi ha molta filoxera.

Lo *formalísim* señor Martos ha dit que si 's dona 'l sufragi universal ja está content.

Tinguin en compte que aixó ho ha dit avuy.

Y demá, ¿qué dirá?

Per haver prestat un gran servey á l' Hisenda 'l govern ha recompensat á un *vista* de l' Aduana de Málaga.

Jo del govern no l' hi donaria pas cap creu.

Al contrari, atenent á la seva calitat de *vista*, l' hi regalaria *unas ulleras blavas*.

Un bando modelo publicat per un arcalde de la provincia de Valencia:

«De orde del señor alcalde constitucional se fá saber que el govern á *fallad* la cuestion del arrós en favor de la provincia de Valencia y en contra de la casa de Santander y á las set passará el rey.»

Joseph Bernat Valdoví,
dígam, ¿perqué vás mori?
No viurias are en balde
per coneixe al tal alcalde.

Se fan grans preparatius per la festa major de la deliciosa vila de Piera, que se celebrará los dias 8 y 9 de Setembre.

Además de la funció religiosa de ordenansa y fochs artificials, s' está aixecant un grandios embalat. S' ha contractat l' acreditada banda d' Artilleria y s' han invitat totas las societats aliadas de ball.

Creyéim que la festa serà concorreguda y que hi acudirán molts forasters, que serán rebuts com sempre ab galanteria per lo jovent y noyas macas (que son moltes) de Piera.

Segons lo *Brusi* hi ha un medi molt eficás y senzill per acabar ab las sublevacions militars.

Lo medi consisteix en suprimir la classe de sargentos.

¡Ay! Los quatre infelissos fusellats de *Numancia*, si poguesen dirian:

—A eso se tira.

Per lo demás lo remey que proposa 'l *Brusi* 'm fá l' efecte del que proposava un curandero.

—¿S' empenya á curarme la migranya?

—Prou.

—Si 'm pot indicar un remey eficás, l' hi dono mil duros.

—Fassis amputar lo cap.

Lo govern francés ha acordat socorre á tots los sublevats espanyols que passin la frontera ab un franch diari.

Los sublevats quan percibeixin aquest franch dirán:

—M' agrada la franquesa.

Perque 'l rey anava sense escolta, diu la *Crónica* que mereix lo nom de D Alfonso el Animoso.

A las *ánimas* oiú
que cridan ¡ay qué dolor!

Alguns pobles de Catalunya s' han sublevat contra las brigadas encarregadas de l' extinció de la filoxera.

Proposo una cosa:

Que se 'ls nombri individuos de la societat protectora dels animale.

Y que se 'ls donga una mesureta diaria de blat de moro.

Unas elecciones curiosas:

Se tracta del districte de Vega-Baja, á Puerto-Rico. Al elegirse diputats, vá quedar triunfant lo señor Cabezas per *veixanta* vots.

Se 'n vá 'l señor Cabezas á Filipinas ab un empleo molt sustanciós; tornan á ferse elecciones y surt elegit lo señor Surra per *quaranta* vots.

Es nombrat lo señor Surra conceller d' Estat; per tercera vegada 's cita al cós electoral, y elegeix diputat al señor Nuñez de Arce, germá del ministre d' Ultramar, per *trenta tres* vots!

Si 's tornan á ferse elecciones, seguint aquesta marxa, es molt possible que 'l candidat no més tingui un vot.

Es á dir: 'l seu.

A Gironella hi ha un rector que mereix lo títol de doctor en *Fábulas de Isop*.

De Isop es la fábula que contava temps endarrera desde la trona, dirigintse á un concurs entre 'l qual s' hi contavan bon número de nenas de la població.

«Un corp tenia un formatje y una guinéu, desde sota l' arbre ahont lo corp estava l' hi dirigia grans requiebros.

—¡Y que n' ets de maco! deya la guinéu. ¡Y que bè que cantas!... ¿Vols ferme 'l favor de cantar una miqueta?

«Lo corp s' estufava; vi s' estufava lo mateix que vosaltres quan los xicots vos dirigeixen algun requiebro.

«Y sabéu lo que vá succehir? Que 'l corp que per cantar s' havia posat lo formatje á las grapas y tot estufat davant dels elogis de la guinéu, vá obrir las potas, vá cáureli 'l formatje y la guinéu que no volia res més, vá arreplegarlo.

«Aixó es lo que succeheix ab vosaltres. ¿No sabéu que buscan los joves que 'us requiebran? Vos buscan lo formatje.»

¿Qué tal?

En una taula de café:
—¿Sabs qu' ets tú? Un animal, un estúpit, un ximple.

Un tipo conciliador:
—Vaja Peret, ne fás una mica massa: si l' hi dius

animal ¿quina necessitat tens de dirli ximple y estúpit?

En un escriptori de comers.

—¿No ha dit que desitjava parlar-me? pregunta 'l principal.

—Sí senyò, respon un dels dependents.

—¿De qué 's tracta?

—Espero de la seva equitat, que fará justicia á una reclamació que desitjo dirigirli.

—Digni.

—Rés més just. Jo á la casa faig exactament la mateixa feyna que 'n Pons; y no obstant guanyo sis duros menos cada més. ¿Es just aixó?

—No, al contrari, té molta rahò... tant que á n' en Pons vaig á disminuirlo de sis duros perque vosté no tinga rés que dir.

LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Ca-na-lla.
2. SINONIMIA.—Vista.
3. QUADRAT NUMÉRICH.—
4 5 8 3
3 8 5 4
5 4 3 8
8 3 4 5
4. CONVERSA.—Ri-ta.
5. GEROGLIFICH.—Las acciones baixan.

XARADA.
Una noya que coneix
diu que no té cap *dos-prima*,
y mirantli sols la cara
veus qu' es *hu-dos* desseguida.
F. ANET.

II.
En *dugas-hu* avants de ahir
á la *tres-dos* vá robar
uns calsetets que rentava
per un afamat *total*.
LL. MILLÁ.

CONVERSA.
Té un caball en Pelegrí
sapat, gros y molt bufó.
—¿Y es honich?
—Sí, té un colé
que te 'l acabo de dí.
UN TAPÉ Y F. DE T.

ROMBO.
.....
.....
.....
.....

Ratlla *primera* una lletra,
segona avuy n' he menjat,
tersa es l' home de la Petra
y *quarta* 'l fill de 'n Bernat.
La *quinta* es una vocal.
Ja ho tens explicat com cal.
RAMON ROMANISQUIS.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.
1 2 3 4 5 6 7 8 9—Una població.
5 9 7 8 6 8 6 2—Id.
5 9 7 7 6 7 9—Lo que donan los pares als fills.
4 7 9 5 3 9—Un poble.
6 2 4 2 9—Nom de bestia.
1 9 5 9—Id. de dona.
1 6 2—Part del home.
8 6—Una lletra.
5—Id.
J. M. F. DE PETITS.

GEROGLIFICH.
X
.....
X
I
.....
I

NAS DE PUNTA INGLESA.
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 23.

LA ALIANSA.

—¡Uix! ¡Ahont vá aquest vellot! ¿Que 's pensa que no l' hi coneix las intencions?